

Jindřich Kulhavý: Zabýváme se právem které již neexistuje

- CZ24 News | 9. září 2021

ČESKO: ... respektive jen pro některé. Pokud prostý občan ukradne housku, něco poškodí, případně má odlišný názor na placení daní než státní úředník, **pak tomuto člověkovu hrozí trest**. Za porušování zákonů, kterých je obrovské množství, obsahují kličky, a i studovaný právník musí často nahlížet do sbírek, studovat již odsouzené případy a neustále se učit, hrozí prostým občanům různé tresty a postihy.

Není nijak překvapivé zjištění, že na libovůli úředníků závisí osud jednotlivce, rodin či firem. Například u sporů s finančními úřady bylo navíc důkazní právo přeneseno na daňový subjekt, přičemž podnikatelský analfabet sedící za stolem těžko pochopí, jakým způsobem probíhají obchody, stavby či jiné výdělečné akce. Občan je pro některé úřady a instituce především dojnou krávou a apriori také zlodějem. Výjimkou jsou naši méně přizpůsobiví spoluobčané, kteří mají štěstí na otevřené dveře, štědrou státní dlaň a jejich schopnosti promítnuté do vymáhání sociálních dávek dosahují dokonalosti.

V nynější době se právo začalo schovávat ještě usilovněji, to když jej začala přehlížet samotná vláda s podporou absolutní většiny poslanců a senátorů. Nemá příliš cenu omílat stále dokola nepodložené důvody k vyhlášení pandemického stavu a ignoraci podmínek pro jeho ukončení. Z porušování Ústavy ČR se stal běžný zvyk a soudy jednající po mnoha měsících o protiprávnosti jednání vlády jsou pouze alibistickým vyjádřením předem marného odporu. V rámci pandemického stavu se děly naopak věci, za které by mělo pár lidí nést zodpovědnost. Kdysi by se to nazývalo rozkrádáním majetku v socialistickém vlastnictví, později jako krádež za bílého dne, dnes je to plundrování státní pokladny a zadlužování budoucích generací. Babiš a jeho 7 let dohledu nad majetkem státu znamenalo nejen rychlé padání země do dluhů, ale zároveň neochotu daňových poplatníků se nadále podílet na této situaci. Problémem je, že zatímco my daně platit musíme, vláda vybrané peníze s odpovědností úměrnou vysokému zdanění v pokladně udržet neumí.

Po celou dobu vymyšlené pandemie doufáme, že se ozvou lékaři a právníci. Doktorů buď byli umlčeni, vyhozeni či jim hrozilo odebrání licence, navíc část z nich přístup vlády a vakcinaci i díky svým vazbám na farmaceutické koncerny někdy až fanaticky obhajuje. Důkazy o vlastním omylu ignorují, případně záměrně neregistrují a neuznávají. Zbylým kritikům není poskytován mediální prostor, který naopak zaplňuje provakcinační propaganda. Ani právníci nebyli po dlouhou dobu až na výjimky slyšet, což mohlo být zapříčiněno Advokátní komorou. V poslední době se však aspoň toto změnilo. Doufat však, že si právo konečně najde cestu, by bylo naivní. Podíváme-li se na dění ve světě, je evidentní, že jsme součástí provádění jistého plánu, kterému se i pravidla přizpůsobí. Nejen u nás.

Nespokojení občané se odvolávají na platné zákony. Zbytečně, nikoho jejich protesty nezajímají. Kde nejsou žaloby vedené přímo proti jedincům zodpovědným za současný stav, není ani soudců. Mezitím si v parlamentech dělají, co chtějí a odsouhlasí si vše pro ně se hodící. Rebely mezi sebou umlčí, přesvědčí, uplatí. Není to tak dávno, co se lidé pátrající všude začali zabývat tzv. lodním právem. Za jiných okolností možná zajímavá záležitost, v reálu pro laiky pouze ztráta času. Spravedlnost moc neexistuje. Pravda je ohebná, morálka kdesi odpočívá. Reálně prostí občané pomocí práva v odporu proti elitám nemají moc šancí. Dokonce i dobří advokáti většinou mlčí. Je tu však jiná možnost. Na hrubý pytel patří neméně hrubá záplata. Jednou, až 2x očkovaným dojde, že

pro své zdraví a okolí nic dobrého neudělali, případně si půjdou pro další dávky, které je obrazně i skutečně dorazí, pak přijde správná chvíle se vzepřít, a to třeba i silou. Ta doba na to začíná zráť. V Izraeli už se netají dalším kolem dávek a tím, že nejohroženější jsou občané po dvojnásobné vakcinaci. Ne volby, ne zákony, ale my si musíme pomoci sami. Nikdo to za nás neudělá. Zabývat se právem je totiž, jak se zdá, obrovskou ztrátou času. Bude to chtít jít jinou vlastní cestou.

Autor: Jindřich Kulhavý